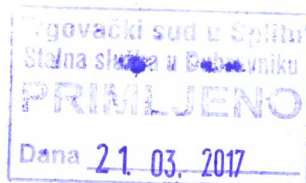

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Ref. 65 PŽ-1296/2017-2

Republika Hrvatska
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
S P L I T

IZ RUKE

Preko pošte

16-03-2017

Predano za pokup. obično-prep. dne. 20
POŠTA R
Broj primjerka priloga
Tagovno KN POTPIS

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Dubravke Matas, predsjednika vijeća, Lenke Čorić, suca izvjestitelja i Mladena Šimundića, člana vijeća, u stečajnom postupku povodom prijedloga za otvaranje stečajnog postupka nad stečajnim dužnikom GRENC I GRENC d.o.o., Stobreč, Put Vrbovnika b.b., OIB 24585452816, odlučujući o žalbi EDUARDA GRENC, osobe ovlaštene za zastupanje dužnika po zakonu do dana nastupanja pravnih posljedica otvaranja stečajnog postupka, kojeg zastupa punomoćnik Rikard Pavlović, odvjetnik u Splitu, protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-769/16 od 20. siječnja 2017., u sjednici vijeća održanoj 28. veljače 2017.

riješio je

Uvažava se žalba EDUARDA GRENC, ukida rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-769/16 od 20. siječnja 2017. i predmet vraća tom sudu na ponovan postupak.

Obrazloženje

Rješenjem Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-769/16 od 20. siječnja 2017. otvoren je stečajni postupak nad dužnikom Grenc i Grenc d.o.o. Stobreč, za stečajnog upravitelja imenovan je Renato Sablić iz Zagreba i istovremeno zaključen stečajni postupak nad tim dužnikom na temelju članka 132. Stečajnog zakona, te određeno da će se rješenje objaviti na e-Oglasnoj ploči suda i nakon pravomoćnosti dostaviti sudskom registru radi brisanja dužnika.

Protiv tog rješenja žalbu je pravovremeno podnio Eduard Grenc, osoba koja je ovlaštena za zastupanje dužnika po zakonu do dana nastupanja pravnih posljedica otvaranja stečajnog postupka, pobijajući ga u cijelosti. U žalbi u bitnom navodi kako se u obrazloženju rješenja nigdje ne navodi na temelju kojih osnova za plaćanje je izvršena blokada dužnikovog računa, te da to nije bilo ni moguće utvrditi tijekom postupka s obzirom na to da se predlagatelj nije pojavljivao na održanim ročištima. Smatra da je to bilo nužno utvrditi jer je dužnik uredno podnosio financijska izvješća nadležnim tijelima. Žalitelj dalje navodi kako je

tijekom postupka osporavao postojanje predmetne blokade zato što dužnik nema evidentirana dugovanja u svojim poslovnim knjigama, a kako nije mogao dokazivati negativnu činjenicu da blokada ne postoji to je trebao učiniti predlagatelj. S obzirom na to da prema navodima predlagatelja blokada računa traje sedam godina, smatra da se radi o minornom iznosu na godišnjoj razini, posebno kad se uzme u obzir da veći dio čine kamate i da je većina tražbina zastarjela. Zaključno žalitelj navodi kako dužnik uredno posluje, cijenjena je tvrtka u djelatnosti kojom se bavi i s dugom tradicijom, te da se ni u stečajnom postupku ne mogu zanemariti osnovna procesna načela koja nalažu donošenje odluke na temelju valjanog i meritornog obrazloženja. Predlaže da ovaj žalbeni sud ukine pobijano rješenje i predmet vrati na ponovan postupak prvostupanjskom sudu radi utvrđivanja postoje li pretpostavke za otvaranje, a posebno za zatvaranje stečajnog postupka nad dužnikom, kao i pretpostavke za nastavak dugogodišnjeg poslovanja.

Žalba je osnovana.

Pobijano rješenje ispitano je na temelju odredbe članka 365. stavak 2. u vezi s člankom 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 148/11–pročišćeni tekst; dalje: ZPP) i člankom 10. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15) u granicama žalbenih razloga, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točke 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava (članak 356. ZPP-a).

U obrazloženju pobijanog rješenja navedeno je kako je prijedlog za otvaranje stečajnog postupka podnijela Financijska agencija, pa je pokrenut prethodni postupak radi utvrđivanja uvjeta za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom i pozvana uprava dužnika da dostavi popis imovine i obveza dužnika. Na ročištu radi rasprave o pretpostavkama za otvaranje stečajnog postupka utvrđeno je postojanje nesposobnosti za plaćanje uvidom u potvrdu Financijske agencije iz koje proizlazi da je dužnik neprekidno blokiran 2612 dana, te je sud zatražio i dobio podatke o imovini dužnika od Republike Hrvatske, Ministarstva unutarnjih poslova, Policijske uprave Splitsko-dalmatinske i Općinskog suda u Splitu, Zemljišnoknjižni odjel, iz kojih je razvidno da dužnik nema nikakve imovine koja bi činila stečajnu masu. Zbog toga je u skladu s člankom 132. Stečajnog zakona pozvao vjerovnike dužnika da uplate iznos od 20.000,00 kn na ime predujma za vođenje stečajnog postupka. Budući da predujam nije plaćen, a ispunjen je stečajni razlog nesposobnosti dužnika za plaćanje i dužnik uopće nema imovine, sud je pozivom na odredbu članka 5. i članka 132. Stečajnog zakona donio pobijano rješenje.

Prema odredbi članka 5. stavak 1. Stečajnog zakona, stečajni postupak može se otvoriti ako sud utvrdi postojanje stečajnog razloga, a prema stavku 2. tog članka stečajni razlozi su nesposobnost za plaćanje i prezaduženost. Nadalje, prema odredbi članka 6. stavak 1. Stečajnog zakona nesposobnost za plaćanje postoji ako dužnik ne može trajnije ispunjavati svoje dospjele novčane obveze, a prema stavku 2. podstavku 1. toga članka, smatrat će se da je dužnik nesposoban za plaćanje ako u očevidniku redosljeda osnova za plaćanje koji vodi Financijska agencija ima jednu ili više evidentiranih neizvršenih osnova za plaćanje u razdoblju dužem od 60 dana koje je trebalo, na temelju valjanih osnova za plaćanje, bez daljnjeg pristanka dužnika naplatiti s bilo kojeg od njegovih računa. Stavkom 4. članka 6. Stečajnog zakona propisano je da se postojanje okolnosti iz stavka 2. podstavka 1. ovoga članka dokazuje potvrdom Financijske agencije (...)

Iz podataka u spisu proizlazi kako je postojanje stečajnog razloga nesposobnosti za plaćanje prvostupanjski sud utvrdio na temelju potvrde Financijske agencije od 11. srpnja 2016. iz koje proizlazi da je dužnikov račun blokiran u neprekinutom razdoblju od 2419 dana, dakle na način propisan navedenom zakonskom odredbom. U spisu se nalazi i potvrda Financijske agencije od 20. siječnja 2017. iz koje proizlazi da na taj dan dužnik ima evidentirane neizvršene osnove za plaćanje u neprekinutom razdoblju od 2612 dana.

Suprotno žalbenim navodima, za pravilnu odluku suda o postojanju stečajnog razloga, nije bilo potrebno utvrđivati strukturu tražbina koje nisu naplaćene u tome razdoblju, jer se time ne bi otklonila primjena zakonske pretpostavke o nesposobnosti za plaćanje zbog činjenice da dužnik ima evidentirane neizvršene osnove za plaćanje u razdoblju duljem od 60 dana.

Prema odredbi članka 6. stavak 3. Stečajnog zakona ta pretpostavka se neće primijeniti ako dužnik tijekom prethodnog postupka namiri sve tražbine koje je na temelju valjanih osnova za plaćanje trebalo naplatiti sa svih njegovih računa ili ako dođe do pristupanja dugu, s tim da namirenje tražbina dužnik može dokazivati samo javnom ili javno ovjerovljenom ispravom ili potvrdom Financijske agencije, a Financijska agencija dužna je na zahtjev dužnika ili vjerovnika bez odgode izdati takvu potvrdu, jer u protivnom odgovara za štetu koju bi podnositelj zahtjeva zbog toga mogao pretrpjeti (stavak 4. tog članka). Prema tome dužnik je trebao dokazati da nema neizmirenih osnova za plaćanje i time otkloniti primjenu pretpostavke o postojanju stečajnog razloga. Kako to nije učinio pravilan je zaključak prvostupanjskog suda da je dužnik nesposoban za plaćanje, te da je zbog toga ispunjena zakonska pretpostavka za otvaranje stečajnog postupka. Uostalom, dužnik je u podnesku od 25. svibnja 2016. (list 11. spisa) priznao postojanje ovog stečajnog razloga tako da je naveo da su točni podaci o blokadi računa, ali da vjeruje kako će stalnim uslugama koje pruža izaći iz blokade.

Međutim, pobijano rješenje nema razloga o bitnim činjenicama potrebnim za donošenje rješenja o istovremenom otvaranju i zaključenju stečajnog postupka na temelju odredbe članka 132. Stečajnog zakona, a oni koji su navedeni proturječni su sadržaju isprava odnosno o odlučnim činjenicama postoji proturječnost između onoga što se u razlozima rješenja navodi o sadržaju isprava i samih tih isprava.

Naime, prema podacima iz spisa proizlazi da je Eduard Grenc, postupio po naredbi sadržanoj u rješenju o pokretanju prethodnog postupka, ali iz obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi da prvostupanjski sud uopće nije cijenio njegove navode ni isprave koje je dostavio uz izvješće o financijsko-gospodarskom stanju dužnika (list 11. do 15. spisa). Također iz uvjerenja Policijske uprave Splitsko-dalmatinske od 21. srpnja 2016. proizlazi da je dužnik evidentiran kao vlasnik vozila, a u obrazloženju pobijanog rješenja je navedeno da iz podataka koje je to tijelo dostavilo na traženje suda proizlazi da nema nikakve imovine.

Pored toga, iz obrazloženja pobijanog rješenja nije jasno zašto prvostupanjski sud smatra da činjenice potrebne za primjenu odredbe članka 132. Stečajnog zakona može utvrditi na temelju potvrda koje je zatražio od Ministarstva unutarnjih poslova, Policijske uprave Splitsko-dalmatinske i Zemljišnoknjižnog odjela Općinskog suda u Splitu, jer sve da iz tih potvrda proizlazi da dužnik nije evidentiran kao vlasnik motornog vozila (što ovdje nije

slučaj), kao ni vlasnik nekretnina na području tog suda, to još uvijek ne znači da dužnik nema neku drugu imovinu i da ta imovina nije dovoljna ni za namirenje troškova toga postupka ili je neznatne vrijednosti. Ovo zbog toga što imovinu čini skup prava i obveza jedne osobe, a to uključuje i pokretne stvari, prava, novac, tražbine, o čemu pobijano rješenje nema nikakvih razloga.

Navedeno predstavlja takve nedostatke zbog kojih se rješenje ne može ispitati, pa je njegovim donošenjem učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točka 11. ZPP-a. Ostvaren je i žalbeni razlog nepotpuno i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, jer prvostupanjski sud nije pravilno i potpuno utvrdio da imovina dužnika koja bi ušla u stečajnu masu nije dovoljna ni za namirenje troškova stečajnog postupka ili da je neznatne vrijednosti.

Zato je na temelju odredbe članka 380. točka 3. ZPP-a u vezi s odredbom članka 369. stavak 1. i članka 370. ZPP-a i odredbom članka 10. Stečajnog zakona valjalo uvažiti žalbu, pobijano rješenje ukinuti i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

U ponovljenom postupku prvostupanjski sud će otkloniti uočenu bitnu povredu odredaba parničnog postupka tako da će dati jasne i valjane razloge o postojanju zakonskih pretpostavki za istovremeno otvorenje i zaključenje stečajnog postupka, prije donošenja rješenja o otvaranju stečajnog postupka imenovati privremenog stečajnog upravitelja i naložiti mu da ispita mogu li se imovinom dužnika namiriti troškovi postupka (članak 119. stavak 2. točka 3. Stečajnog zakona) te ovisno o tome donijeti novu odluku, zasnovanu na zakonu. Pri tome je dužan voditi računa i o tome da rješenje o otvaranju stečajnog postupka treba sadržavati dan, sat i minutu otvaranja stečajnog postupka (članak 129. Stečajnog zakona).

U Zagrebu 28. veljače 2017.

PREDSJEDNIK VIJEĆA
DUBRAVKA MATAS, v.r.

Za točnost otpravka
ovlašteni službenik

BRANKICA CURMAN